

μόμπηλ(ε), όσον καιρόν ήθελ(εν) κρατεί τήν τιμήν του | νά μὴν πανδρευθῇ |· καὶ τελειόνωντα ἡ τιμή του, κατὰ τῆς ώρας νά στρέφονται εἰς τοῖς πλαία πρόξημοις τοῦ γαμπροῦ. Τὰ κοίστα ὅλλα νά εἶναι τῶν παιδίων τος, ἡ δὲ εἰς ἀλέως νά εἶναι τὰ ἐμυσσὰ τοῦ γαμπροῦ (καὶ) τὰ ἐμυσσὰ τῆς νύμφης. Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος συμφωνία θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέρει, νά εἶναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρ- 65 πυρα) 300, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτ(ύροις) —

Μισερ Ἀντώνι Ντεστουνιάνω.

Μισερ Τζουάνην Κρίσπον.

Μισερ Γιάκουμο Ντελαγραματική.

70

Μισερ Ἀντώνι Μπελώνια.

41

21 Νοεμβρίου 1540

Εὐγαλμ(ένη).

f. <η>^τ

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. αἴμ', μηνὶ Ν(οεμ-
βρίω) κα', εἰς τὸ σπῖτ(ι) ἐμὲν τοῦ νοταρίου Πανταλέωντος τοῦ Μηνιάτει. Ὁ μισερ
πρε Γλουμάκοις ὁ Ντε Μαρής καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ μισερ πρ Αντώνις ἔχουσι χωρά-
φοια περιβολιασμ(ένα) ἀπὸ γονικόν τος εἰς τὴν Μυσόραχον, ἀπανωθῖον τοῦ μακαριτοῦ 5
εὐλαβεστάτου ἱερέως κυροῦ Ἰω(άννου) Νταμίγ(ου) καὶ προτοθύτα Ναξίας, πλήσια τῶν
Μαγκλαβεράδων καὶ τοῦ Ταταράκι, τὰ ὅποια χωράφοια τὰ κρατεῖ ὁ Ἰω(άννης) τοῦ Για-
κουμῆ καὶ ὁ Ρωμανός τοῦ Κωσταντὶ τῆς χήρας καὶ πέρνουσιν ὁ μισερ πρε Γλουμάκοις
καὶ ὁ μισερ πρ Αντώνις τὴν ἐντρητίαν τος τὴν χειμονικὴν ἀπ' αὐτὰ. Τώρα ὁ μισερ πρε
Γλουμάκοις κώφτη καὶ λευθερώνει τὸ μερδικόν του τὰ χωράφοια τοῦ αὐτοῦ Ἰω(άννη) 10
τοῦ Γιακουμῆ καὶ τῶν διαδόχων του, νά τιχένη ὁ αὐτὸς Ἰω(άννης) καὶ οἱ κληρο-
νόμοι του νά ἔχουσ(ιν) τοῦ μισερ πρε Γλουμάκοι τὸ μερδικόν του τὰ χωράφοια, νά τὰ
τρῶσι, νά τὰ γαλδέρου, χειμονικὰ καὶ καλοκερινὰ, (καὶ) νά τὰ ἔχουσ(ιν) τῆς ἐξουσίας των,
πουλήσου, χαρίσουν, ἀλωτριώσουν (καὶ) τὰ ἐξῆς, ρεσαλβάρωντας τοῦ μισερ πρε Γλου-
μάκοι ὁ δια τέλ(ος) ἦν περπέτουω τῶν καθὲν χρόνον σολ(δία) (νούμερο) 12. (Καὶ) δια τὴν 15
ἐλευθερίαν τῶν αὐτῶν χωραρίων ὁμολογὰ πρεζέντ(ε) ὁ μισερ πρε Γλουμάκοις τὸ πῶς
ἐρετζηβέρησεν ἀπο τὸν ἀνωθ(εν) Ἰω(άννη) δουκ(άτα) κορέντε ἓνα καὶ μυσόν, ἡγ(ουν)
(νούμερο) 1 $\frac{1}{2}$, καὶ κράζεται κωτέντος, πληρωμ(ένος), σατζηφάδος. Ξεκαθαρίζωντας
ὁ καὶ ὅποιαν ώραν ήθελ(εν) σικωθὴν τινὰς νά γυρεῦσι δικαιώματα τοῦ αὐτοῦ Ἰω(άννη)
εἰς τὰ ἡρημ(ένα) χωράφοια ἢ τῶν διαδόχων τ(ου), ἐμπληγάρεται ὁ μισερ πρε Γλου- 20

40 ⁶³ α. τ' ἀκοίστα

41 ¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγγράφη μεταγενεστέρως.

μάκοις αὐτὸς καὶ τὰ καλὰ του, στάμπελ(ε) μόμπειλ(ε), νὰ τῶν ἀπηλογοῦνται εἰς
 πᾶσα ἐναντίων (καὶ) νὰ τοῖς μαντινήρου εἰς πᾶσα κρίσι τῆς ἐκγλαμπρωττάτης μας
 αὐθεντίας, καὶ ἡ παροῦσα γραφῇ θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ
 βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 10, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμυσι τῆς
 25 μερίδος, ὅπου στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), μάστρο
 Γεώργ(ιος) Κουτζουρώπουλ(ος) ἀπὸ τὴν Ποταμία, κὺρ Νικολὸς Ἀμπράμος τῆς Πόλινας.

42

24 Ὀκτωβρίου 1540

Εὐγαλμ(ένη).

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμ', μηνὶ Ὀκτω-
 βρίῳ κδ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξι(ας), εἰς τὸ σπít(ι) τοῦ σερ Μπατέστου Ντε
 Μαρί, κουντουβερνίαν καὶ σηντροφίαν δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον θέλουν καὶ κάμνουν
 5 κατὰ τῆς ὥρας ἡ κερα Ρήνη θυγατέρα τοῦ ποταὶ Ἰω(άννη) του λεγομένου Κατζήανη,
 θεληματικὸς καὶ τοῦ συμβίου της τοῦ ἀνωθεν σερ Μπατέστα, μαζοὶ μετὸν ἀδελφόν της
 τὸν Δημήτρι(ον) ξεκαθαρίζοντας εἰς ἓνα χωράφην περιβολιασμ(ένον), ὅπου ἔχουσιν
 ἀντάμα εἰς τόπον λεγόμενον) Αὐδελόνερον, πλησίον τοῦ Νικολοῦ Τζανάκι καὶ τοῦ
 Καλοστεφάνου καὶ πλησίον τῆς στράτας τῆς κουμούνας, καὶ παραδίδουσίν τω κατὰ
 10 τῆς ὥρας τοῦ κὺρ Κωνσταντὶ Χιλὰ ὁ δια μυσιάρικον παντοτινὸν, ἡγού ἦν περπέτουω,
 καθὼς εὐρίσκεται γκαρεμ(ένον) τῆς ἐντρητίας, ἡγουν τοῦ ποταὶ σερ Ἀντωνίου Ντεσκάκι.
 (Καὶ) αὐτὸς ὁ κὺρ Κωνσταντὶς τάσσει καὶ προμετέρει νὰ τὸ καλιεργὰ εἰς ὅλλοις του
 τοῖς καμάτοις νικοκυράτα ὡσὰν πᾶσα καλλὸν γεωργόν| (καὶ) νὰ τὸ σπέρνουσ(ιν) χει-
 μονικὸν (καὶ) καλοκερινόν|. Οἱ δὲ οἱ ἀνωθ(εν) νικοκυραῖοι ὀμπληγάρουνται νὰ δίδουσ(ιν)
 15 πάντα τοῖς ἐμυσσοῖς σπόροις (καὶ) νὰ βάνουσιν καὶ ταῖς ἐμυσσαῖς ἐξωδαῖς εἰς θέρος
 καὶ εἰς σε τζάπαις τοῦ καλοκερινοῦ κληρονομικός, (καὶ) εἰς τὸ ἀλώνι νὰ μυράζουσ(ιν)
 ἦσα, ἦσα, χειμονικὸν καλοκερινόν, εὐγάνωντας τὴν ἐντρητίαν ἀ[πὸ] τὴν [] τος,
 f. (η)^ν ἡγού ἀπὸ τὸ χειμονικῶ κατὰ τὴν τάξην. Καὶ διὰ ἐμπατίκην καὶ δι[καίω]μαν | τῶν
 νικοκυραί(ων) ὁμολογοῦσιν κατὰ τῆς ὥρας πῶς ἐλάβασιν ἀπὸ τὸν εἰρημ(ένον) κὺρ Κων-
 20 σταντὶ μετρητὰ (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 20, ἡγ(ουν) ἡκωσι, (καὶ) κράζονται κωτέντοι,
 εὐχαριστημ(ένοι) καὶ πληρωμ(ένοι). Τώρα θέλουσιν τὰ παρόντ(α) μέρει καὶ λέσιν ἔτεις
 ὅτι ἡ κουντουβερνία τος νὰ λογάται καθαρὴ καὶ κοντετζιονάδα, ἡγουν ἀνίσσως καὶ
 δὲν το θέλασιν λατρεύειν τὸ παρὸν χωράφην (καὶ) νὰ τὸ καματεύουσιν νικοκυράτ(α) | οἱ
 λεγόμε(νοι) κοπιαστάδες |, πᾶσα ὥραν νὰ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ δωτήραις νὰ τοῖς εὐγά-

42 ¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγγράφη μεταγενεστέρως.